

store Fordele at have Menige af forskjellige Aargange saaledes sammenblandede. Dette Spørgsmaal har, som jeg vist neppe engang behøver at bemærke, været Gjenstand for meget vidtløftige og meget grundige Undersøgelser. Hvad Inddelingen i 6 Compagnier angaaer, da vil jeg ikke bryde Staven over denne Inddeling, der kan have sine eiendommelige Fordele, ligesom den uden Tvivl lider af sine eiendommelige Mangler, og dersom vi nu havde haft 6 Compagnier, dersom dette var den tilvante Inddeling, vilde jeg ganske vist ikke have rørt ved den. Men vor tilvante Inddeling er paa 4 Compagnier, og et Hensyn, som i høi Grad har gjort sig gjældende, idetmindste for mig, er, at jeg burde ikke til nogen Tid forstyrre de bestaaende Ordninger mere end nødvendigt, og det med Hensyn til, at Krigsbefyrelsen kunde fra det ene Øieblik af til det andet blive tvungen til at sætte Hæren paa Krigsfod; naar man da havde forstyrret den nuværende Ordning uden paa-trængende Nødvendighed, vilde man derved have svækket Hæren ganske bethdeligt og paadraget sig et Ansvar, som jeg for mit Vedkommende ganske vist ikke vilde paatage mig. Naar Inddelingen i 6 Compagnier ikke er bevist at være usforligneligt meget bedre, er det rigtigere at blive staaende ved, hvad man kender, og hvad der er tilvant, og ikke udsætte sig for at være midt i en Overgangsperiode, midt i en Desorganisation, naar man skal bruge Hæren; det er et Hensyn, som heelt igjennem har gjort sig gjældende hos mig. Hvad Sammenblandingen af Menige og Mandstab i det Hele taget af forskjellige Aldere angaaer, da kan det tilsyneladende have nogen Fordeel, men naar man danner en Hær, som vi gjøre det, af Børnepligtige, der hjemforloves, naar man ikke bruger dem, naar man altsaa, hvergang man vil bruge Mandstabet, maa kalde det fra andre Øysler, er det høist betænkeligt, at man gaaer videre i denne Henseende end nødvendigt; man bør saavidt muligt indskrænke sig til at kalde det yngste Mandstab ind, og man bør ikke kalde det ældre Mandstab

ind, uden man er nødt dertil, men naar man nu tænker sig denne Indordning af ældre Mandstab i Linieafdelingerne, vil man jo ikke kunne hjemforlove det ældre Mandstab uden at svække hver enkelt Afdeling; naar man f. Ex. tænker sig et Compagni paa 200 Mand, som er Krigsstyrken, og man da vil formindske den hele Styrke, idet de politiske Forhold ere saaledes, at man troer at kunne hjemforlove en Deel af Mandstabet, vil dette stee paa Bekostning af Afdelingens fuldstændige og gode Ordning. Dette kan jeg ikke ansee for hensigtsvarende, jeg troer, at det er meget rigtigere, at Mandstabet hjemforloves i hele Afdelinger, saaledes at man ikke uden Nødvendighed forstyrrer den indre Ordning i Afdelingerne. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke kjendte Cavalleriregimenter paa 2 Escadroner; det kan ogsaa gjerne være, det vil jeg indrømme det ærede Medlem, at et Cavalleriregiment paa 2 Escadroner vistnok er en Sjeldenhed, men jeg skal bemærke, at ved Cavalleriet er Regimentet ikke en taktisk, men en administrativ Inddeling, og at det derfor ikke har nogen taktisk Betydning, om et Cavalleriregiment er paa 2, 4 eller 8 Escadroner, det har med Hensyn til dets Brug i Felten slet ikke nogen Betydning, og det er efter vore Forhold særdeles hensigtsvarende, at man ikke sammendrager Cavalleriet i særdeles store Afdelinger, og altsaa i store Garnisoner, som dog ikke kunne staffles tilbeie; det er langt mere hensigtsvarende, at en Commando, som fuldkomment kan sættes ved Siden af en Bataillon, ogsaa betros selvstændig til en Stabsofficer; det maatte den under alle Omstændigheder. I enhver fremmed Hær slaer man altid 2 Escadroner sammen til en større taktisk Afdeling, som staaer under en Stabs-officers Commando; en saadan Afdeling maa altsaa under alle Omstændigheder have en vis Selvstændighed, det er derfor under vore Forhold hensigtsvarende at samle disse Escadroner med Skole til en saadan særskilt administrativ Afdeling. Det ærede Medlem meente ogsaa, at Ingenieurcorpset var meget rigeligt